

## اثر آب مغناطیسی بر روی مقاومت و روانی بتن های توانمند

موسی مظلوم<sup>۱\*</sup>، سید مجتبی میری<sup>۲</sup>

۱- دانشیار، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی سازه، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

### چکیده

امروزه بتن یکی از مهم ترین و پر مصرف ترین مصنوعات تولیدی بشر است. بهبود مشخصات بتن همواره یکی از مسائل اساسی پیش روی مهندسين سازه بوده و هست. بهبود مشخصات فیزیکی آب، به عنوان یکی از عناصر اصلی بتن، یکی از راه های بهبود مشخصات بتن است. آب مغناطیسی، به آبی گفته می شود که از درون میدان مغناطیسی عبور کرده و کیفیت فیزیکی آن دچار تغییر شده است. این تحقیق به بررسی تاثیرات استفاده از آب مغناطیس شده با سیملوله حامل جریان، بر مقاومت فشاری و روانی بتن توانمند می پردازد. متغیرهای این تحقیق شامل شدت میدان مغناطیسی، میزان میکروسیلیس جایگزین شده با سیمان و نسبت آب به سیمان در طرح اختلاط های متفاوت می باشد. نتایج این تحقیق نشان می دهد که استفاده از آب مغناطیسی منجر به افزایش روانی بتن تازه به طور متوسط به میزان ۳۶٪ می گردد. آب مغناطیسی در ترکیب با فوق روان کننده تاثیر مثبت بیشتری نسبت به آب مغناطیسی بر روانی و مقاومت فشاری بتن دارد. نمونه های فاقد میکروسیلیس نسبت به نمونه های دارای میکروسیلیس تاثیر بیشتری از آب مغناطیسی پذیرفته اند. افزایش شدت میدان مغناطیسی منجر به افزایش روانی بتن و مقاومت فشاری ۲۸ و ۹۰ روزه آن می گردد.

**کلمات کلیدی:** آب مغناطیسی، مقاومت فشاری، بتن توانمند، روانی بتن، میکروسیلیس، فوق روان کننده.

\*نویسنده مسئول: موسی مظلوم

پست الکترونیکی: mazloom@srutu.edu

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۱۰/۰۸، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۰۵/۳۰

بتن یکی از پرمصرف‌ترین و مهم‌ترین مواد تولیدی بشر است. امروزه مولفه‌های اصلی بتن مانند مقاومت فشاری، روانی و دوام آن به شکل گسترده‌ای مورد توجه مهندسين سازه است. افزایش مقاومت فشاری بتن مزایای زیادی از قبیل: کوچک شدن مقاطع، کاهش هزینه‌ها و آسیب‌های محیط زیستی به واسطه کم شدن مواد اولیه در بتن و افزایش دوام آن را در بر دارد. همچنین افزایش روانی بتن تازه، سهولت اجرا و امکان بتن ریزی در شرایط خاص را برای مجریان فراهم می‌سازد و به مهندسين طراح امکان استفاده از طرح اختلاط‌های با نسبت آب به سیمان کمتر را می‌دهد، که این امر نیز منجر به افزایش مقاومت فشاری و مزایای آن می‌گردد. در حال حاضر در کشور ما به منظور حصول مقاومت فشاری بالا عمدتاً از پوزلان‌ها و بالانحص میکروسیلیس که در بازار داخل به وفور یافت می‌شود و تاثیر مثبت بیشتری نیز دارد، استفاده می‌گردد [۲ و ۱]. تحقیقات نشان می‌دهد استفاده از مقادیر مناسب میکروسیلیس به افزایش مقاومت و دوام انواع بتن در سنین مختلف می‌انجامد [۳ و ۴]. همچنین به منظور افزایش روانی انواع بتن از روان‌کننده و فوق‌روان‌کننده‌ها استفاده می‌گردد. ساختار شیمیایی فوق‌روان‌کننده‌ها بر عملکرد آنها تاثیر بسیاری دارد [۵ و ۶]. فوق‌روان‌کننده‌هایی که بر پایه پلی کربوکسیلات می‌باشند، جدیدترین و موثرترین نوع این مواد می‌باشند [۷].

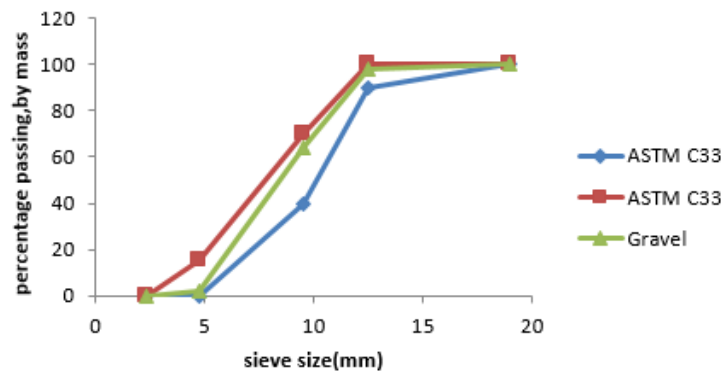
آب مغناطیسی آبی است که از درون میدان مغناطیسی عبور کرده و خواص آن تحت تاثیر قرار گرفته است [۸]. تحقیقات بسیاری در داخل و خارج از کشور بر روی تاثیر عبور آب از درون میدان مغناطیسی صورت گرفته است [۹]. یکی از تاثیرات میدان مغناطیسی بر آب عبوری از آن عبارت است از پراکنده سازی چیدمان مولکولی آب [۱۰ و ۱۱]، در اثر این تغییر تعداد مولکولها در یک تجمع مولکولی از ۱۳ به ۵ تا ۶ کاهش می‌یابد. تاثیر میدان مغناطیسی بر آب از جهات مختلف مورد بررسی قرار گرفته است [۱۲ و ۱۳]. پراکندگی مولکولی دانه‌های آب می‌تواند منجر به افزایش مشارکت آن در فرایند هیدراتاسیون سیمان باشد. همچنین تحقیقات گسترده‌ای در گذشته بر روی استفاده از آب مغناطیسی بر مشخصات بتن صورت گرفته است [۲۰-۱۴]، که همه آنها در غالب موارد افزایش مقاومت فشاری و روانی بتن را نشان می‌دهد. سو و همکاران در سال ۲۰۰۰ میلادی به بررسی تاثیر استفاده از آب مغناطیسی بر مشخصات مهندسی بتن که حاوی پوزلان سرباره کوره آهن گدازی بوده پرداختند [۱۴]. در این تحقیق از چندین طرح اختلاط با میزان ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ درصد جایگزینی با پوزلان مذکور و همچنین چندین شدت میدان مغناطیسی مختلف استفاده گردیده است. نتایج تحقیقات آنها نشان می‌دهد آب مغناطیس شده با شدت میدان ۰/۸، ۱/۲ و ۱/۳۵ تسلا می‌تواند از ۹ الی ۱۹ درصد افزایش مقاومت فشاری نشان می‌دهد. سو و همکاران همچنین در تحقیق دیگری در سال ۲۰۰۳ به بررسی موضوع بر روی بتن حاوی پوزلان خاکستر بادی پرداختند [۱۵]. در این تحقیق طرح اختلاط‌های پایه با نسبت آب به سیمان ۰/۴، ۰/۴۸۵، ۰/۳۵ و ۰/۳۵ مبنای برنامه آزمایشگاهی قرار گرفته که سیمان موجود در طرح با ۵، ۱۰ و ۱۵ درصد پوزلان خاکستر بادی جایگزین گردیده است. این تحقیق نشان می‌دهد بتن حاوی خاکستر بادی و آب مغناطیسی در کوتاه مدت کاهش مقاومت، و در بلند مدت افزایش مقاومت را نشان می‌دهد. این افزایش در خصوص شدت میدان ۰/۸ و ۱/۲ تسلا ۱۵ الی ۲۰ درصد می‌باشد. سایوا کندا و همکاران نیز در سال ۲۰۱۴ به بررسی موضوع استفاده از آب مغناطیسی و آب مقطر مغناطیسی و مقایسه نتایج آن بر روی بتن پرداختند [۱۹]. نتایج تحقیقات آنان نشان دهنده تاثیر مثبت هر دو نوع آب مغناطیسی بر روانی و مقاومت بتن است. همچنین تحقیقات آنان نشان می‌دهد آب مقطر مغناطیسی اندکی تاثیر مثبت تری در افزایش مقاومت فشاری بتن دارد. تحقیقات نعمت خورشیدی و همکاران در داخل کشور در سال ۱۳۸۳ شمسی نیز بر روی همین موضوع صورت گرفته است [۱۶]. آنان با استفاده از سه دستگاه مختلف به اعمال سه شدت میدان مختلف به آب و آب آهک و آب سیمان با دبی های مختلف عبوری از درون میدان پرداختند که نتایج آنها گاهی مثبت و گاهی نیز منفی بوده است. هر سه دستگاه از آهنرباهای دائمی ساخته شده‌اند. استفاده از آب آهک مغناطیسی باعث کاهش روانی و آب سیمان مغناطیسی و آب مغناطیسی معمولی منجر به افزایش اسلامپ نمونه‌ها شده است. همچنین مقاومت فشاری نمونه‌ها گاهی دست خوش کاهش تا حداکثر ۱۲،۵٪ و غالباً مشمول افزایش تا حداکثر ۲۵٪ در نمونه ۲۸ روزه گردیده است.

تحقیق حاضر به دنبال بررسی تاثیرات استفاده از آب مغناطیسی و ترکیب آن با فوق روان کننده در بتن توانمند بوده است. بدین منظور از میدان مغناطیسی تولید شده با سیم لوله حامل جریان استفاده کرده است. مزیت این نوع میدان بر میدان‌های مغناطیسی تولید شده با آهنرباهای دائمی، قابل تنظیم بودن آن و امکان تولید میدان‌های قویتر است ولی عیب اصلی آنها هزینه های مصرف انرژی آن می‌باشد. سه طرح اختلاط با نسبت های آب به سیمان ۴۵٪ و ۳۵٪ و ۲۵٪ مبنای تحقیق قرار گرفته است.

## ۲- برنامه آزمایشگاهی

### ۲-۱ مصالح مصرفی

درشت دانه مصرفی این تحقیق با توجه به نسبت های آب به سیمان نسبتا پایین در بتن های توانمند، با حداکثر اندازه اسمی دانه ها ۱۲/۵ cm و با استفاده از منحنی های دانه بندی آیین نامه ASTM33 C\_ انتخاب شده است [۲۱]. در شکل ۱ دانه بندی مصالح و رواداری های آیین‌نامه‌ای ارائه شده است. ریز دانه مصرفی عبوری از الک شماره ۱۰۰ با مدول نرمی ۲/۶۲ می باشد. مشخصات سنگدانه ها در جدول ۱ ارائه شده است. آب مصرفی در ساخت نمونه ها آب شرب شهر تهران است که در ساخت برخی نمونه ها از درون میدان مغناطیسی با شدت های مختلف عبور کرده است. سیمان مصرفی از تیپ I است که خلاصه‌ای از مشخصات آن در جدول ۲ آمده است. فوق‌روان‌کننده مورد استفاده بر پایه پلی‌کربوکسیلات‌اتر می‌باشد. این محصول مایعی روان به رنگ قهوه ای روشن با وزن مخصوص  $1.07 \text{ gr/cm}^3$  بوده و عدد قلیایی آن ۵ تا ۶ می باشد. مشخصات میکروسیلیس مصرفی در جدول ۲ آمده است.



شکل ۱: حدود دانه بندی و مشخصات درشت دانه بر مبنای آیین نامه ASTM-C33.

جدول ۱: مشخصات فیزیکی سنگدانه های طبیعی

سنگدانه	جذب آب %	چگالی	مدول نرمی ماسه	حداکثر قطر سنگدانه (mm)
شن طبیعی	۱/۴۲	۲/۶۴	-	۱۲/۵
ماسه طبیعی	۲/۶۳	۲/۵۵	۲/۶۲	-

جدول ۲: مشخصات فیزیکی و شیمیایی سیمان و میکروسیلیس

ترکیبات شیمیایی (%)	سیمان	پوزلان میکروسیلیس
SiO <sub>2</sub>	۲۲/۲	۸۹/۳
AL <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	۳/۳	۱/۲
Fe <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	۳	۰/۷
CaO	۶۰/۳	۰/۶
SO <sub>3</sub>	۰	۰/۵
MgO	<۵	۴/۵
Na <sub>2</sub> O	۰/۱۵	۱/۱
K <sub>2</sub> O	۰/۵	۲/۱
LOI	<۳	-
خصوصیات فیزیکی		
وزن مخصوص (ton/m <sup>3</sup> )	۱/۳۳	۰/۲۴۵
بلین (cm <sup>2</sup> /gr)	>۲۸۰۰	-

## ۲-۲- طرح های اختلاط

به منظور حصول طرح اختلاط اولیه ابتدا شن و ماسه و سیمان و میکروسیلیس و فوق‌روان‌کننده به عنوان مصالح اولیه مورد نیاز تهیه گردید. سپس مشخصات هر کدام از آنها مورد مطالعه قرار گرفت و به عنوان داده های اولیه در حصول طرح اختلاط مورد استفاده قرار گرفت. با توجه به مشخصات مصالح و روش های موجود در مراجع علمی مانند ACI 211، طرح اختلاط های اولیه ای برای هر سه نسبت آب به سیمان مورد نظر تهیه شد که مبنای آغاز کار قرار گرفت. طرح اختلاط های مذکور برای هر نسبت آب به سیمان ساخته شد و مشکلات آنان با معیار ارولوژی و اسلامپ نمونه اولیه رصد گردید و با سعی و خطا در تغییر نسبت ها و روش های اختلاط نهایتاً طرح اختلاط مطلوب برای هر نسبت آب به سیمان حاصل شد. سه طرح اختلاط با نسبت های آب به سیمان ۰/۲۵، ۰/۳۵ و ۰/۴۵ حاصل گردید که در هر کدام از آنها با جایگزین کردن ۱۰ درصد وزنی سیمان با میکروسیلیس، شش طرح اختلاط نهایی به شرح جدول ۳ حاصل شده است.

جدول ۳: طرح اختلاط های مورد استفاده در تحقیق

نسبت آب به سیمان	فوق روان کننده (kg/m <sup>3</sup> )	میکروسیلیس (kg/m <sup>3</sup> )	سیمان (kg/m <sup>3</sup> )	آب (kg/m <sup>3</sup> )	ریزدانه (kg/m <sup>3</sup> )	دشت دانه (kg/m <sup>3</sup> )	طرح اختلاط
۰/۲۵	۲/۲۱	-	۵۲۰	۱۳۰	۶۸۵	۱۰۶۵	M1
۰/۲۵	۲/۲۱	۵۲	۴۶۸	۱۳۰	۶۸۵	۱۰۶۵	M2
۰/۳۵	۱/۷	-	۵۵۵	۱۹۵	۶۶۰	۱۰۰۰	M3
۰/۳۵	۱/۷	۵۵	۵۰۰	۱۹۵	۶۶۰	۱۰۰۰	M4
۰/۴۵	-	-	۴۸۵	۲۲۰	۶۴۰	۹۶۰	M5
۰/۴۵	-	۴۸	۴۳۷	۲۲۰	۶۴۰	۹۶۰	M6

## ۲-۳- آب مغناطیسی

در این تحقیق به منظور مغناطیس کردن آب از یک سیملوله حامل جریان استفاده گردیده است. جنس لوله ای که آب از درون آن عبور می کند، مس می باشد. علت این انتخاب ضریب تراوایی مغناطیسی تقریباً یکسان مس و آب است. اگر ضریب مذکور در مس بیشتر از

آب باشد، لوله مانند اتصال کوتاه عمل کرده و شار مغناطیسی‌ای که از درون آب عبور می‌کند کاهش می‌یابد. سیم لوله دارای ۳۲۵۰ دور در طول خود که  $6/8 \text{ cm}$  است می‌باشد و دور لوله مسی پیچیده شده است. به منظور ایجاد میدان مغناطیسی یکدست می‌بایست از جریان مستقیم استفاده نمود که این جریان توسط یک منبع تغذیه مستقیم تامین شده است. با تنظیم جریان می‌توان شدت میدان را تغییر داد. آمپراژ عبوری دستگاه برای دو میدان مختلف  $2A$  و  $1/5 A$  می‌باشد. دبی عبوری آب از درون میدان مغناطیسی برابر  $0/3 \text{ lit/min}$  لحاظ گردیده است. شدت میدان مغناطیسی از رابطه (۱) بدست می‌آید [۲۲]:

$$B = \mu \cdot i \cdot n \quad (1)$$

در رابطه (۱) داریم:

$B$ : شدت میدان مغناطیسی بر حسب تسلا (T).

$\mu$ : ثابت میدان مغناطیسی (T.m/A) و برابر  $7 - 4\pi * 10^{\wedge} \mu$ .

$i$ : شدت جریان عبوری از سیم‌لوله بر حسب آمپر (A).

$n$ : چگالی سیم در واحد طول که از تقسیم تعداد سیم‌های دور پیچ به طول آن حاصل می‌شود ( $m/1$ ).

بنابراین دو شدت میدان مورد استفاده در این تحقیق از روابط (۲) و (۳) بدست می‌آید:

$$B = \mu * 1/5 * (3250/0/68) = 0/09 \text{ T} \quad (2)$$

$$B = \mu * 2 * (3250/0/68) = 0/12 \text{ T} \quad (3)$$

بدین ترتیب در این تحقیق از سه نوع آب استفاده گردیده است: آب معمولی که همان آب شرب شهر تهران می‌باشد: ( $0W$ )، آب

مغناطیسی تولید شده با شدت میدان مغناطیسی  $0/09T$   $W1$  و آب مغناطیسی تولید شده با میدان مغناطیسی  $0/12 T$   $W2$ .

### ۳- نتایج آزمایش

نتایج آزمایش روانی بتن بر مبنای جریان اسلامپ در جدول ۵ آمده است. مقاومت فشاری نمونه‌های مکعبی به ابعاد  $\text{cm}^3$

$10 \times 10 \times 10$ ، پس از عمل‌آوری در حوضچه آب، در سنین ۷، ۲۸ و ۹۰ روزه طبق استاندارد ASTM -C 39 اندازه‌گیری شده است که نتایج آن در جداول ۶ الی ۸ ارائه شده است.

جدول ۵: نتایج آزمایش روانی روی بتن تازه

طرح اختلاط	نسبت آب به مواد سیمانی (W/C)	اسلامپ نمونه ساخته شده با $W0$ (cm)	اسلامپ نمونه ساخته شده با $W1$ (cm)	اسلامپ نمونه ساخته شده با $W2$ (cm)
M1	0/25	17	19	20
M2	0/25	0	2	2
M3	0/35	17	20	23
M4	0/35	0	3	4
M5	0/45	9	11	9
M6	0/45	0	2	2

جدول ۶: نتایج آزمایش مقاومت فشاری ۷ روزه

نسبت آب به مواد سیمانی (W/C)	مقاومت فشاری ۷ روزه نمونه ساخته شده با W0 (MPa)	مقاومت فشاری ۷ روزه نمونه ساخته شده با W1 (MPa)	مقاومت فشاری ۷ روزه نمونه ساخته شده با W2 (MPa)
۰/۲۵	۲۶	۳۴/۴	۲۶/۴
۰/۲۵	۲۹	۲۶/۸	۲۷/۴
۰/۳۵	۳۰/۵	۲۸/۳	۲۷/۲
۰/۳۵	۲۹/۶	۲۸/۶	۲۴/۱
۰/۴۵	۲۰/۸	۱۷/۵	۱۸/۱
۰/۴۵	۱۹/۹	۱۹	۱۸/۶

جدول ۷: نتایج آزمایش مقاومت فشاری ۲۸ روزه

نسبت آب به مواد سیمانی (W/C)	مقاومت فشاری ۲۸ روزه نمونه ساخته شده با W 0 (MPa)	مقاومت فشاری ۲۸ روزه نمونه ساخته شده با W 1 (MPa)	مقاومت فشاری ۲۸ روزه نمونه ساخته شده با W 2 (MPa)
۰/۲۵	۴۷/۸	۵۹/۹	۶۱
۰/۲۵	۵۳/۱	۵۸	۶۰/۲
۰/۳۵	۵۰/۹	۵۶/۴	۵۹/۱
۰/۳۵	۵۱/۸	۵۵/۳	۵۸/۷
۰/۴۵	۴۴/۸	۴۶/۴	۴۷/۳
۰/۴۵	۴۲/۱	۴۴/۴	۴۶/۲

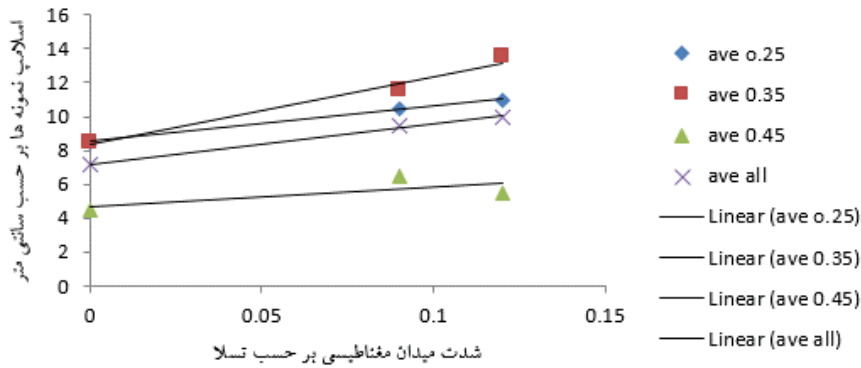
جدول ۸: نتایج آزمایش مقاومت فشاری ۹۰ روزه

نسبت آب به مواد سیمانی (W/C)	مقاومت فشاری ۹۰ روزه نمونه ساخته شده با W 0 (MPa)	مقاومت فشاری ۹۰ روزه نمونه ساخته شده با W 1 (MPa)	مقاومت فشاری ۹۰ روزه نمونه ساخته شده با W 2 (MPa)
۰/۲۵	۵۰/۵	۶۷/۴	۶۵/۶
۰/۲۵	۵۹/۵	۶۳/۷	۶۵/۷
۰/۳۵	۵۶/۲	۶۱	۶۳/۳
۰/۳۵	۵۷/۴	۶۰/۲	۶۲/۱
۰/۴۵	۴۹	۴۹/۳	۴۹/۸
۰/۴۵	۴۴	۴۶/۳	۴۸/۵

#### ۴-تحلیل و مقایسه نتایج

در کلیه نمونه‌های حاوی میکروسیلیس، اسلامپ نمونه‌ها صفر بوده که در نمونه‌های مشابه ساخته شده با آب مغناطیسی به طور متوسط ۲/۵cm می‌باشد. در نمونه‌های فاقد میکروسیلیس متوسط افزایش اسلامپ نمونه‌ها ۱۹٪ می‌باشد. آب مغناطیسی در ترکیب با فوق‌روان کننده افزایش اسلامپ متوسط ۳۸٪ و به تنهایی افزایش اسلامپ ۳۳٪ را نشان می‌دهد. می‌توان گفت که آب مغناطیسی به موازات فوق‌روان کننده‌های بر پایه پلی‌کربوکسیلات عمل کرده و تاثیر آنها بر روانی بتن را افزایش می‌دهد. علت این امر را می‌توان در محل اثر

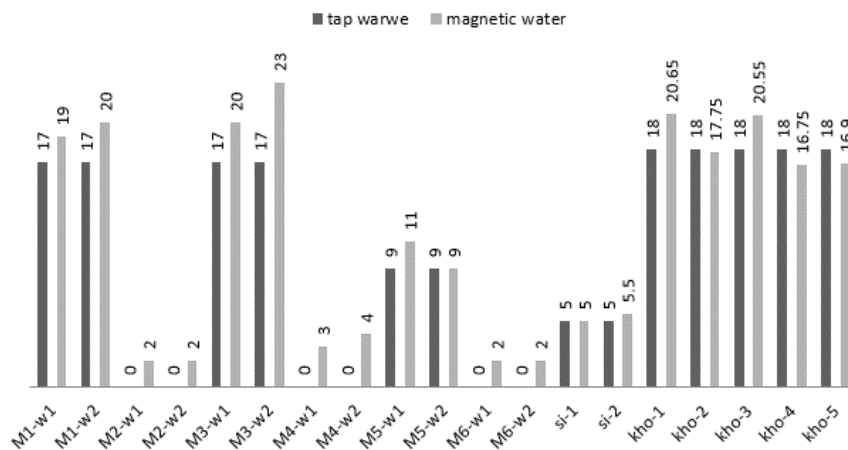
گذاری هر کدام دانست: میدان مغناطیسی بر آب و فوق‌روان‌کننده بر ذرات سیمان تاثیر می‌گذارد. شکل ۲ نمودار خطی درون یابی شده تغییرات اسلامپ میانگین نمونه‌ها برای متوسط هر نسبت آب به سیمان به ازای افزایش شدت میدان مغناطیسی را نشان می‌دهد.



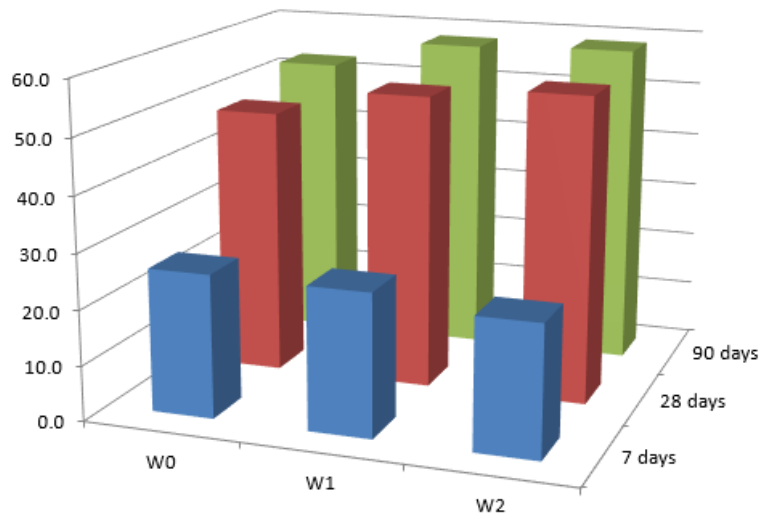
شکل ۲: رابطه شدت میدان مغناطیسی و اسلامپ نمونه‌ها.

در شکل ۲ مشاهده می‌گردد که افزایش شدت میدان مغناطیسی در کلیه نسبت‌های آب به سیمان با نرخ نسبتاً یکسانی منجر به افزایش اسلامپ گردیده است. شکل ۳ نمودار مقایسه بین اسلامپ نمونه‌های ساخته شده با آب‌های مغناطیسی و آب شرب را نشان می‌دهد. در این شکل نتایج مستخرج از تحقیقات سایوا کندا و همکاران [۱۹] و نعمت خورشیدی و همکاران [۱۶] نیز آمده است. نتایج مربوط به تحقیق سایوا کندا با si و نعمت خورشیدی با kho نشان داده شده است.

از مقایسه نتایج تحقیق حاضر و تحقیقات فوق می‌توان نتیجه گرفت آب مغناطیسی غالباً اثر مثبتی بر روانی انواع مختلف بتن داشته است. شکل ۴ نمودار مقایسه همزمان مقاومت‌های فشاری متوسط مربوط به هر کدام از انواع آب مورد استفاده را در سنین مختلف نشان می‌دهد.

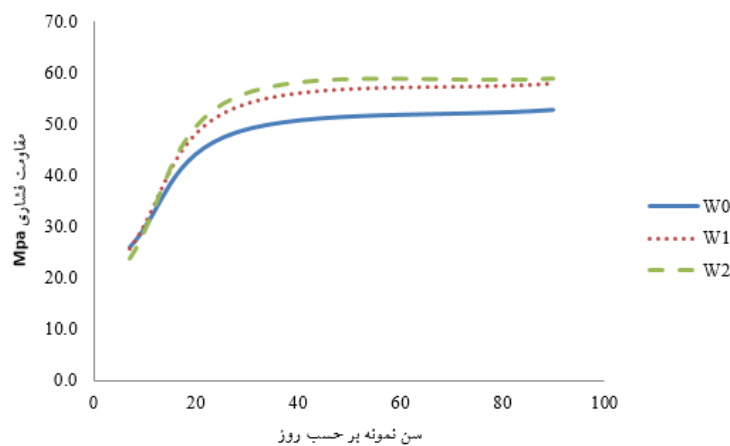


شکل ۳: نمودار مقایسه اسلامپ نمونه‌ها.



شکل ۴: مقاومت فشاری متوسط نمونه‌های ساخته شده با انواع آب مورد استفاده در این تحقیق در سنین مختلف (Mpa).

متوسط مقاومت فشاری ۷ روزه در نمونه‌های ساخته شده با W1 حدود ۱٪ و W2 حدود ۹٪ نسبت به نمونه‌های ساخته شده با W0 کاهش را نشان می‌دهد. این موضوع در تحقیقات مشابه پیشین نیز گزارش شده است [۱۵ و ۱۶]. مقاومت فشاری متوسط ۲۸ روزه در مورد W1 با حدود ۱۰٪ و در مورد W2 حدود ۱۴٪ افزایش را نشان می‌دهد. افزایش مقاومت فشاری متوسط نمونه‌های ساخته شده با W1 در سن ۹۰ روزه حدود ۱۰٪ و با W2 حدود ۱۱٪ است. می‌توان اینگونه نتیجه گرفت که آب مغناطیسی در کوتاه مدت (۷ روزه) باعث کاهش مقاومت فشاری به طور متوسط حدود ۵٪، در میان مدت (۲۸ روزه) و بلند مدت (۹۰ روزه) به ترتیب باعث افزایش متوسط ۱۲٪ و ۱۰٪ مقاومت فشاری بتن گردیده است. شکل ۵ نمودار افزایش مقاومت فشاری متوسط نمونه‌ها برای هر سه نوع آب مورد استفاده را نشان می‌دهد.

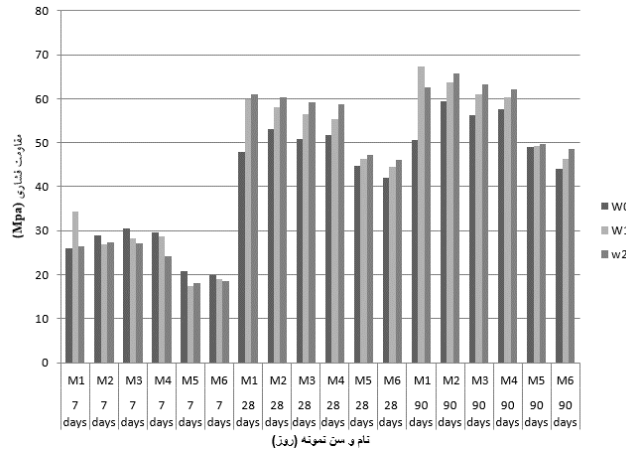


شکل ۵: نمودار افزایش مقاومت فشاری متوسط نمونه‌های ساخته شده با انواع آب مورد استفاده در این تحقیق نسبت به سن نمونه.

همانگونه که در شکل ۵ مشاهده می‌گردد نرخ افزایش مقاومت فشاری نمونه‌های ساخته شده با آب مغناطیسی نسبت به آب شرب، از ۷ تا ۲۸ روزه روند افزایشی، و از ۲۸ تا ۹۰ روزه روند کاهشی دارد. همچنین در این شکل تاثیر افزایش شدت میدان مغناطیسی بر روی مقاومت فشاری بتن نیز نشان داده شده است. همانگونه که قبلاً گفته شد، شدت میدان مغناطیسی مورد استفاده در تولید آب مغناطیسی

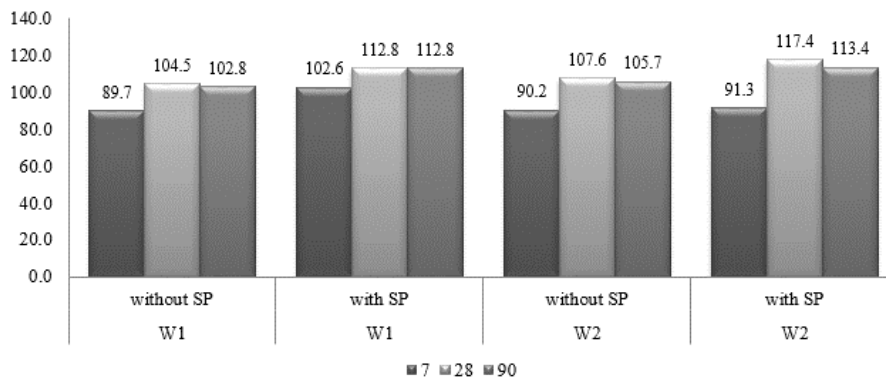


W2 به میزان ۳۳٪ بیشتر آب مغناطیسی W1 می‌باشد. به طور کلی می‌توان گفت افزایش شدت میدان مغناطیسی باعث افزایش روانی و مقاومت ۲۸ و ۹۰ روزه بتن می‌گردد، اما روند افزایش مقاومت فشاری در اثر افزایش شدت میدان مغناطیسی از سن ۲۸ روزه تا سن ۹۰ روزه کاهش است. شکل ۶ نتایج تفصیلی آزمایش مقاومت فشاری به تفکیک طرح‌های اختلاط‌ها، در سنین مختلف را نشان می‌دهد.



شکل ۶: مقاومت فشاری نمونه‌ها در سنین مختلف.

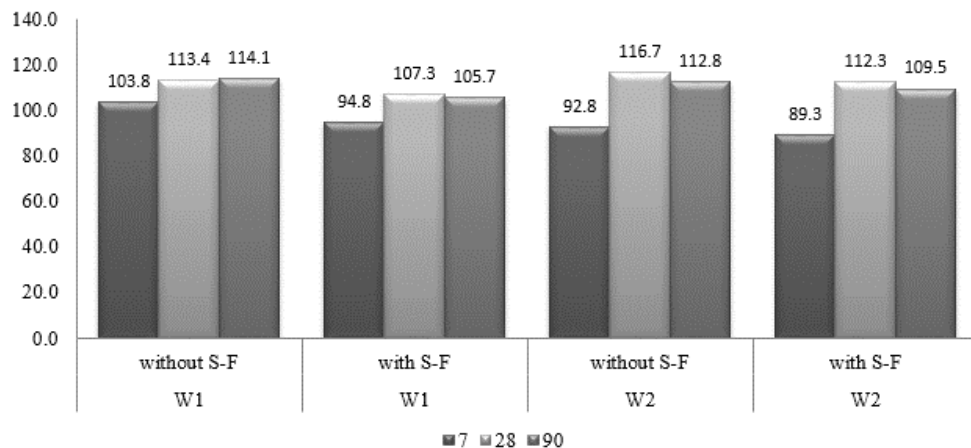
همانگونه که در شکل ۶ ملاحظه می‌شود، بر خلاف انتظار بتن‌های ساخته‌شده با نسبت آب به سیمان (M1, M2) ۰/۲۵ نسبت به بتن‌های ساخته‌شده با نسبت آب به سیمان (M3, M4) ۰/۳۵ خیلی بهتر نبوده‌اند. علت این موضوع را می‌توان در خشکی بالا و حساسیت زیاد طرح اختلاط به نسبت‌های مصالح دانست. نسبت آب به سیمان ۰/۲۵ هر چند به لحاظ تئوری صحیح بوده و حداقل آب جهت تکمیل فرایند هیدراتاسیون تامین شده است، اما کار با آن بسیار سخت و حساس می‌باشد و تغییر اندکی در میزان یا کیفیت مصالح بتن را دستخوش تغییر می‌کند. به عنوان مثال اگر سنگدانه‌ها از حالت SSD اندکی خشک‌تر باشند، یا در نمونه‌های حاوی میکروسیلیس به علت جذب آب بالای آن، لجن میکروسیلیس کاملاً یکنواخت و روان نباشد، امکان کمبود آب برای تکمیل فرایند هیدراتاسیون سیمان وجود دارد. این مسئله می‌تواند نتایج آزمایش را توجیه کند. این تحقیق ساخت بتن با نسبت آب به سیمان ۰/۲۵ را توصیه نمی‌کند. شکل ۷ نمودار مقایسه نسبی درصد مقاومت فشاری نمونه‌های ساخته‌شده با آب مغناطیسی و با آب شرب را نشان می‌دهد. در این شکل نمونه‌ها به دو دسته دارای فوق‌روان‌کننده (With SP) و فاقد آن (Without SP) تقسیم شده‌اند.



شکل ۷: مقایسه نسبی درصد مقاومت فشاری نمونه‌های ساخته‌شده با آب مغناطیسی و با آب شرب بر اساس میزان فوق‌روان‌کننده.

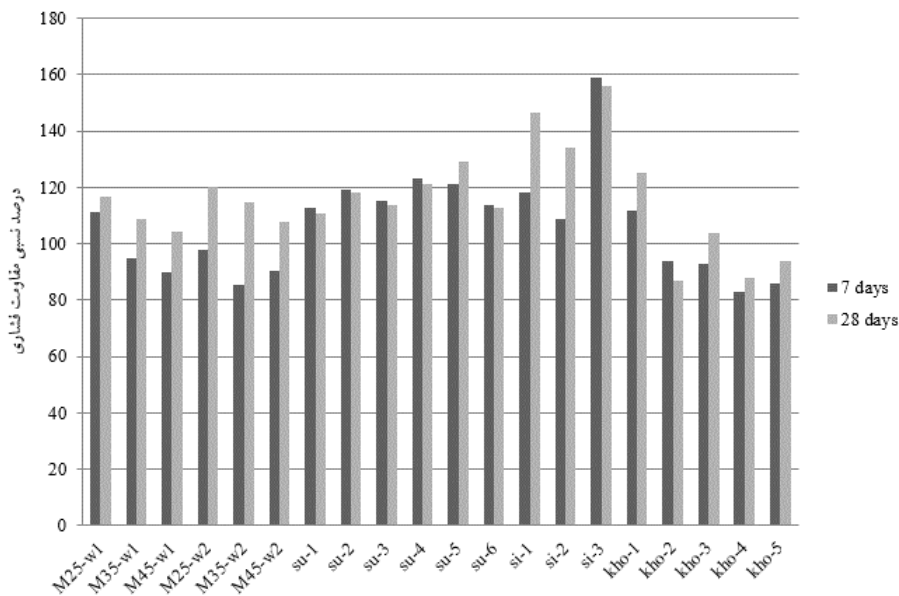
از مقایسه نتایج شکل ۷ می توان گفت که افزایش نسبی مقاومت فشاری نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی در سنین ۲۸ و ۹۰ روزه، در نمونه های دارای فوق روان کننده بیشتر از نمونه های فاقد آن می باشد. همچنین افزایش شدت میدان مغناطیسی باعث افزایش در مقاومت های مذکور در غالب نمونه ها می گردد و تاثیر این افزایش در نمونه های دارای فوق روان کننده اندکی بیشتر است. به طور کلی می توان گفت آب مغناطیسی با فوق روان کننده های بر پایه پلی کربوکسیلات هماهنگ بوده و تاثیرات آنها را تشدید می کند. شکل ۸ نیز نمودار مقایسه نسبی درصد مقاومت فشاری نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی و با آب شرب را نشان می دهد. با این تفاوت که در این شکل نمونه ها به دو دسته دارای میکروسیلیس (S-F) و فاقد آن تقسیم شده اند.

از مقایسه نتایج شکل ۸ می توان اینگونه نتیجه گرفت که افزایش نسبی مقاومت فشاری نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی در سنین ۲۸ و ۹۰ روزه، در نمونه های فاقد میکروسیلیس بیشتر از نمونه های دارای آن می باشد. به طور کلی می توان گفت وجود میکروسیلیس باعث کاهش اثر آب مغناطیسی بر مقاومت فشاری بتن می شود، هر چند این کاهش چشم گیر نیست.



شکل ۸: مقایسه نسبی درصد مقاومت فشاری نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی و با آب شرب بر اساس میزان میکروسیلیس.

شکل ۹ نیز نمودار مقایسه نسبی درصد مقاومت فشاری نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی و با آب شرب را نشان می دهد. در این شکل نتایج مستخرج از تحقیقات سو و همکاران [۱۴]، سایوا کندا و همکاران [۱۹] و نعمت خورشیدی و همکاران [۱۶] نیز ارائه شده است. در شکل ۹، M25، M35، M45 و M1، M2، M3، M4 و M5 و M6 در این تحقیق، Su مربوط به تحقیق سو و همکاران [۱۴]، Si مربوط به تحقیقات سایوا کندا و همکاران [۱۹] و kho مربوط به تحقیق نعمت خورشیدی و همکاران [۱۶] می باشد. از مقایسه نتایج شکل ۹ می توان گفت استفاده از آب مغناطیسی شده با انواع دستگاه ها و با شدت میدان های مختلف در بتن های متفاوت، باعث افزایش مقاومت فشاری ۲۸ روزه بتن می گردد. میزان این افزایش بسته شرایط آزمایش متفاوت است.



شکل ۹: مقایسه درصد نسبی مقاومت فشاری نمونه ها در سنین مختلف با سایر تحقیقات مشابه.

## ۵- نتیجه گیری

- استفاده از آب مغناطیسی در بتن های حاوی میکروسیلیس، باعث افزایش مقاومت فشاری ۲۸ و ۹۰ روزه به ترتیب، ۹٪ و ۷٪ شده است. این افزایش در نمونه های فاقد میکروسیلیس ۱۵٪ و ۱۴٪ می باشد. به طور کلی می توان گفت آب مغناطیسی بر روانی و مقاومت فشاری بتن های توانمند فاقد میکروسیلیس تاثیر مثبت بیشتری دارد.
- اسلامپ نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی بدون فوق روان کننده به طور متوسط ۳۳٪ و نمونه های حاوی فوق روان کننده ۳۸٪ رشد را نشان می دهد. همچنین مقاومت فشاری ۲۸ و ۹۰ روزه به ترتیب، ۶٪ و ۴٪ در نمونه های بدون فوق روان کننده و ۱۵٪ و ۱۳٪ در نمونه های حاوی فوق روان کننده افزایش متوسط دارد. به طور کلی می توان گفت آب مغناطیسی با فوق روان کننده های بر پایه کربوکسیلات هماهنگ بوده و تاثیرات آنها را افزایش می دهد.
- افزایش شدت میدان مغناطیسی از ۰/۰۹ به ۰/۱۲ تسلا، باعث افزایش تاثیر مثبت آب مغناطیسی بر اسلامپ و مقاومت ۲۸ و ۹۰ روزه بتن می گردد.
- آب مغناطیسی مقاومت ۷ روزه بتن را به طور متوسط به میزان ۵٪ نسبت به نمونه های ساخته شده با آب شرب کاهش می دهد. همچنین در نمونه های ساخته شده با آب مغناطیسی نرخ افزایش مقاومت فشاری از سن ۷ تا ۲۸ روزه افزایشی و از سن ۲۸ تا ۹۰ روزه کاهشی است.
- ساخت بتن با نسبت آب به سیمان ۰/۲۵ مشکل و حساس بوده و نتایج آن برخلاف انتظار با افزایش چشم گیری نسبت به نمونه های ساخته شده با نسبت آب به سیمان ۰/۳۵ همراه نمی باشد. این موضوع در خصوص بتن های حاوی میکروسیلیس جدی تر می باشد.

## مراجع

- [1] Elahi, A. and Basheer, P.A.M and Nanukuttan, S.V, Khan, Q.U.Z.; "Mechanical and durability properties of high performance concrete containing supplementary cementitious materials"; *Construction and building materials*; 27(2010)292-299.

- [2] Valipour, M and Pargar, F and Shekarchi, M and Khani, s.; "Comparing a natural pozzolan, zeolite, to metakaolin and silica fume in terms of their effect on the durability characteristics of concrete: A laboratory study". *Construction and building materials*; 41(2013) 879-888.
- [3] Saridemir, M.; "Effect of silica fume and ground pumice on compressive strength and modulus of elasticity of high strength of concrete". *Construction and building materials*; 49 (2013) 484-489.
- [4] Toutanji, H and Delatte, N and Aggoun, R and Duval, R and Danson, A; "Effect of supplementary cementitious materials on compressive strength and durability of short-term cured concrete"; *Cement and Concrete Researches* 34 (2004) 311-319.
- [5] Janowaska-Renkas, E.; "The effect of superplasticizers chemical structure on their efficiency in cement pastes"; *Construction and building materials*; 38(2013)1204-1210.
- [6] Mardani-Aghabaglou, A and Tuyan, M and Yilmaz, G and Arioz, O and Ramyar, K.; "Effect of different types of superplasticizer on fresh, rheological and strength properties of self-consolidating concrete"; *Construction and building materials*; 47(2013)1020-1025.
- [7] اولی پور، م. عباسی دزفولی، ع. سلطانیان، م. (بررسی نقش فوق روان کننده های پلی کربوکسیلات و نفتالین بر مقاومت فشاری، میزان نفوذ پذیری و دوام در برابر نمک‌ها در بتن های با عیار بالا)؛ اولین کنفرانس صنعت ملی بتن، کرمان، ۱۳۹۱
- [8] "application of magnetic technologies in construction Industry". www.Magneticcast.com.
- [9] Gabrielli, C. and Jaouhari, R. and Maurin, G. and Keddad, M.; "Magnetic water treatment for scale prevention"; *Water Researches* 35 No.13, (2001) 3248-3259.
- [10] Al-Qahtani, H.; "Effect of magnetic treatment on gulf seawater"; *Desalination* 107 (1996) 75-81.
- [11] Yuanbao, Z. et al., "Physical and chemical properties of magnetized water"; *Journal of Hunan niversity* 26 No1(1990).
- [12] Szczes, A and Chibowski, E and Holysz, P and Rafalski, P.; "Effect of static magnetic field on water at kinetic condition"; *Chemical Engineering processing* 50 (2011) 124-127.
- [۱۳] عبدالصالحی، ا. بانزاد، ح. زارع ایبانه، ح. هاشمی، م. (بررسی اثر میدان مغناطیسی در کاهش سختی آب)؛ یازدهمین همایش ملی بهداشت محیط، زاهدان دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ۱۳۸۷.
- [14] Su, N and Wu, Y.H and Mar, Ch.Y.; "Effect of magnetic water on the engineering properties of concrete containing granulated blast-furnace slag"; *Cement and concrete research* 30, (2009) 556-605.
- [15] Su, N. and Wu, Ch.F. and Mar, Ch.Y.; "Effect of magnetic field treated water on mortar and concrete containing fly ash"; *Cement and concrete research* 25, (2003) 681-688.
- [۱۶] خورشیدی، ن. و افشین، ح. و قلی زاده، م.؛ (اثر آب مغناطیسی بر روی برخی از خواص بتن تازه و سخت شده)؛ اولین کنگره ملی مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف، اردیبهشت ۱۳۸۳.
- [17] Honarmand Ebrahimi. F.; "THE EFFECT OF MAGNETIC WATER ON STRENGTH PARAMETERS OF ROLLER COMPACTED CONCRETE (RCC)"; *4th International Conference on Seismic Retrofitting, Tabriz, Iran, 2-4 May 2012*.
- [۱۸] قدس، ع. چهکندی، س.؛ (بررسی اثر آب مغناطیسی بر دوام بتن نیمه سبک)؛ چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران، دانشگاه تهران، ۱۳۸۷.
- [19] Siva Konda Reddy, B. and Ghorpade, V. G. and Sudarsana Rao, H.; "Influence of Magnetic Water on Strength Properties of Concrete"; *Indian Journal of Science and Technology* 7No.1(2014)14-18.
- [20] Su, K. and Lee, C.; "Effect of magnetic water on mechanical properties and micro-structures of concrete" *Chin Inst Civ Hydraul Eng* 11 No.3 (1999) 175- 180.
- [۲۱] احمد، اس. اچ. شاه، اچ. پی.؛ (بتن های توانمند و کاربرد آنها)؛ دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، چاپ دوم، ۱۳۸۶، صفحه ۲۲.
- [۲۲] هالیدی، درزنیک، ر.؛ «مبانی فیزیک»؛ جلد دوم، ویرایش سوم، انتشارات مبتکران؛ چاپ اول ۱۳۷۱، ص ۲۱۳.